

Justitsministeriets oversættelse:

De Forenede Nationer **A** / RES / 70/175

Syttende forsamling

Dagsordens punkt 106

Generalforsamlingsdistr. : General

8. januar 2016

Vejledning vedtaget af Generalforsamlingen den 17. december 2015
[rapporten af Den Tredje Komite (A / 70/490)]

70/175. De Forenede Nationers Grundlæggende Minimumsregler for Behandling af Indsatte (Nelson Mandela- reglerne)

Generalforsamlingen,

Vejledt af De Forenede Nationers hovedformål som beskrevet i Præamblen til De Forenede Nationers Aftale og Verdenserklæringen om Menneskerettigheder¹ og inspireret af beslutsomheden for at bekræfte troen på grundlæggende menneskerettigheder, i enhver persons værdighed uden forskel af nogen art, og med lige rettigheder for mænd og kvinder og store og små nationer, at etablere betingelser, hvorunder retfærdighed og respekt for de forpligtelser, der følger af traktater og andre kilder til international lov, kan opretholdes og fremme social fremgang og bedre levestandarder i større frihed,

Minder om alle standarder og normer inden for kriminalitetsforebyggelse og strafferet udviklet efter anmodning af Kommissionen om Kriminalitetsforebyggelse og Strafferetspleje og vedtaget eller anbefalet af Generalforsamlingen eller vedtaget af De Forenede Nationers kongres om forebyggelse af kriminalitet og behandling af lovovertrædere og erkende, at Verdenserklæringen om Menneskerettigheder er en kilde til inspiration for De Forenede Nationers standarder og normer inden for forebyggelse af kriminalitet og strafferetspleje,

Under hensyntagen til FNs mangeårige interesse for humanisering af strafferetspleje og beskyttelse af menneskerettigheder og understreger den grundlæggende betydning af menneskerettighederne i den daglige administration af kriminelle retfærdighed og kriminalitetsforebyggelse,

Med kendskab til at de grundlæggende minimumsregler for behandling af indsatte² har været de almindeligt anerkendte minimumsstandarder for tilbageholdelse af indsatte og at de har været af væsentlig værdi og indflydelse som vejledning i udviklingen af straffelove, politikker og praksis, siden deres vedtagelse af De Forenede Nationers første kongres om forebyggelse af kriminalitet og behandling af dømte indsatte i 1955,

Er opmærksom på, at medlemsstaterne i Salvador-erklæringen om omfattende strategier for globale udfordringer, forebyggelse af kriminalitet og strafferetlige systemer og deres udvikling i en foranderlig verden³, anerkendte, at et effektivt, retfærdigt, ansvarligt og humant strafferetligt system er

¹ Beslutning 217 A (III).

² Menneskerettigheder: En samling af internationale instrumenter, bind I (første del), universelle instrumenter (FN-publikation, salgsnr. E.02.XIV.4 (bind I, del 1)), sek. J, nr. 34.

³ Beslutning 65/230, bilag

baseret på forpligtelsen til at opretholde beskyttelse af menneskerettigheder i retsplejen og forebyggelse og kontrol af kriminalitet og anerkendte værdien og virkningen af De Forenede Nationers standarder og normer inden for forebyggelse af kriminalitet og strafferetspleje ved udarbejdelse og gennemførelse af nationale politikker og procedurer for forebyggelse af kriminalitet og strafferetspleje,

Under hensyntagen til den gradvise udvikling af international ret til behandling af indsatte siden 1955, herunder i internationale instrumenter som f.eks. Den Internationale Konvention om Borgerlige og Politiske Rettigheder⁴, Den Internationale Konvention om Økonomiske, Sociale og Kulturelle Rettigheder og Konventionen mod Tortur og anden grusom, Umenneskelig eller Nedværdigende Behandling eller Straf⁵ og den valgfrie protokol dertil⁶,

Minder om De Forenede Nationers standarder og normer inden for forebyggelse af kriminalitet og strafferetspleje i forbindelse med behandling af indsatte og alternativer til fængsel vedtaget siden 1955, især procedurer for effektiv gennemførelse af Anbefalede minimumsregler for behandling af fængslede⁷, Principper for beskyttelse af alle personer under enhver form for tilbageholdelse eller fængsling⁸, de Grundlæggende principper for behandling af indsatte⁹, De Forenede Nationers grundlæggende minimumsregler for ikke-frihedsberøvende foranstaltninger (Tokyo-reglerne)¹⁰ og de Grundlæggende principper for brugen af programmer til genoprettende retfærdighed i straffesager¹¹,

Under hensyntagen til behovet for årvågenhed med hensyn til den specifikke situation for børn, unge og kvinder i retsplejen, især mens de fratages deres frihed som krævet i De Forenede Nationers Grundlæggende Minimumregler for administration af ungdomsretfærdighed (Beijing-reglerne)¹², De Forenede Nationers retningslinjer til forebyggelse af ungdomskriminalitet (Riyadh Retningslinjer)¹³, De Forenede Nationers regler for beskyttelse af unge, der er frataget deres frihed¹⁴ og De Forenede Nationers regler for behandling af kvindelige indsatte og ikke-frihedsberøvende foranstaltninger for kvindelige lovovertrædere (Bangkok-reglerne)¹⁵,

Minder om De Forenede Nationers standarder og normer inden for forebyggelse af kriminalitet og strafferetspleje vedtaget siden 1955, der giver yderligere vejledning om behandlingen af indsatte, herunder Adfærdskodeksen for retshåndhævelsespersonale, Principper for medicinsk etik, som er relevant for sundhedspersonalets rolle, især læger, til beskyttelse af indsatte og tilbageholdte mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf¹⁶, De grundlæggende principper for brug af magt og skydevåben af retshåndhævende embedsmænd¹⁷, Principperne for den effektive undersøgelse og dokumentation af tortur og andet grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling

⁴ Se resolution 2200 A (XXI), bilag.

⁵ FN, traktat-serien, bind. 1465, nr. 24841.

⁶ Ibid., Bind. 2375, nr. 24841.

⁷ Det Økonomiske og Sociale Råds resolution 1984/47, bilag.

⁸ Beslutning 43/173, bilag.

⁹ Beslutning 45/111, bilag.

¹⁰ Beslutning 45/110, bilag.

¹¹ Det Økonomiske og Sociale Råds resolution 2002/12, bilag.

¹² Beslutning 40/33, bilag.

¹³ Beslutning 45/112, bilag.

¹⁴ Beslutning 45/113, bilag.

¹⁵ Beslutning 65/229, bilag.

¹⁶ Beslutning 37/194, bilag.

¹⁷ Ottende FN-kongres om forebyggelse af kriminalitet og behandling af lovovertrædere, Havana, 27. august – 7. september 1990: rapport udarbejdet af sekretariatet (FN-publikation, salg nr. E. 91.IV.2), kap. I, sektion. B.2, bilag.

eller straf¹⁸ og De Forenede Nationers principper og retningslinjer for adgang til retshjælp i strafferetlige systemer¹⁹,

Er klar over regionale principper og standarder i forbindelse med behandlingen af indsatte, herunder Principper og de bedste fremgangsmåder til beskyttelse af frihedsberøvede personer i Amerika, de reviderede Europæiske Fængselsregler, Kampala-erklæringen om fængselsforhold i Afrika²⁰, Arusha-erklæringen om god fængselssskik og principper og retningslinjer for retten til en retfærdig rettergang og juridisk bistand i Afrika²¹,

Erindrers sin beslutning 65/230 af 21. december 2010 med titlen ”De Forenede Nationers Tolvte Kongres for Kriminalitetsforebyggelse og Retfærdig Rettergang”, hvor den anmodede Kommissionen for Kriminalitetsforebyggelse og Strafferetspleje om at etablere en tidsubegrænset mellem-statslig ekspertgruppe til at udveksle oplysninger om bedste fremgangsmåder samt national lovgivning og eksisterende international ret og om revision af eksisterende FN grundlæggende minimumsregler for behandling af indsatte, så de afspejler nylige fremskridt inden for korrektionsvidenskab og bedste praksis,

Minder også om sine beslutninger 67/188 af 20. december 2012, 68/190 af 18. december 2013 og 69/192 af 18. december 2014 med titlen “Grundlæggende Minimumsregler for behandling af indsatte”, navn- lig resolution 68/190, hvori det blev taget noter med påskønnelse af ekspertgruppens arbejde med nævnt dokument og beslutning 69/192, hvori det understregedes, at der skulle gøres en indsats for at færdiggøre revisionsprocessen og bygge videre på henstillingerne fra ekspertgruppens tre møder og tilføjelser fra medlemsstaterne,

Er opmærksom på, at den i beslutning 68/190 tog hensyn til henstillinger fra ekspertgruppen med hensyn til spørgsmål og regler for Grundlæggende Minimumsregler, der var identificeret til revision inden for følgende områder:

- (a) Respekt for indsattes iboende værdighed og værdi som mennesker (regler 6, para. 1; 57-59; og 60, stk. 1),
- (b) Læge- og sundhedstjenester (regler 22-26; 52; 62; og 71, stk. 2),
- (c) Disciplinær handling og straf, herunder sundhedspersonalets rolle i isolation og reduktion af diæt (regler 27, 29, 31 og 32)
- (d) Undersøgelse af alle dødsfald i forvaring såvel som af tegn på eller beskyldninger om tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf af indsatte (regel 7. og foreslåede regler 44. bis og 54. bis),
- (e) Beskyttelse og særlige behov hos sårbare grupper af frihedsberøvede, under hensyntagen til lande under vanskelige omstændigheder (regler 6. og 7.)
- (f) Retten til adgang til juridisk repræsentation (regler 30.; 35., stk. 1; 37.; og 93.),
- (g) Klager og uafhængig inspektion (regel 36. og 55.)
- (h) Erstatning af forældet terminologi (regler 22.-26., 62., 82. og 83. og forskellige andre),
- (i) Uddannelse af relevant personale til implementering af grundlæggende minimumregler

¹⁸ Beslutning 55/89, bilag.

¹⁹ Beslutning 67/187, bilag.

²⁰ Det Økonomiske og Sociale Råds resolution 1997/36, bilag.

²¹ Det Økonomiske og Sociale Råds resolution 1999/27, bilag.

(regel 47.),

Er også opmærksom på, at den i sin resolution 69/192 gentog, at eventuelle ændringer til grundlæggende minimumsregler ikke bør sænke nogle af de eksisterende standarder, men bør afspejle de seneste fremskridt inden for korrektionsvidenskab og god praksis for at fremme sikkerhed og menneskelige forhold for indsatte,

Er opmærksom på, at den omfattende høringsproces, der kulminerede i anbefalinger fra ekspertgruppen, en proces, der strækker sig over en periode på fem år, bestående af tekniske og ekspertkonsultationer, møder i Wien, Buenos Aires og Cape Town, Sydafrika og medlemsstaternes aktive deltagelse og input fra alle regioner, assisteret af repræsentanter for De Forenede Nationers kriminalitetsforebyggelse og strafferetlige programnetværk og andre FN-enheder, herunder Kontoret for De Forenede Nationers Højkommissær for Menneskerettigheder, Underudvalg om forebyggelse af tortur og anden grusom, umenneskeligt eller nedværdigende behandling eller straf, De Forenede Nationers Kontor for Narkotika og Kriminalitet, mellemstatslige organisationer, herunder Den Internationale Røde Kors Komité, specialiserede agenturer i FN-systemet, herunder Verdenssundhedsorganisation og ikke-statslige organisationer og individuelle eksperter på området af korrektionsvidenskab og menneskerettigheder,

Erindrers sin beslutning 69/172 af 18. december 2014 med titlen "Menneskerettigheder i retfærdighed", hvor den anerkendte vigtigheden af princippet om at, bortset fra lovlige begrænsninger, som påviseligt er nødvendige på grund af fængslingen, skal personer, der er berøvet deres frihed, bevare deres menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, mindede om, at social rehabilitering og reintegration af personer, der er berøvet deres frihed, skal være blandt de væsentligste mål for det strafferetlige system og så vidt muligt sikre at lovovertrædere er i stand til at leve et lovlydigt og selv bærende liv, når de vender tilbage til samfundet og noterede sig blandt andet Generel Kommentar nr. 21 om den humane behandling af personer, der er berøvet deres frihed, vedtaget af Menneskerettighedskomitéen²²,

1. *Udtrykker sin taknemmelighed og påskønnelse over for Sydafrikas regering for at være vært for mødet i ekspertgruppen om grundlæggende minimumsregler for behandling af indsatte afholdt i Cape Town, Sydafrika, fra den 2. til 5. marts 2015 og for at yde økonomisk støtte og lederskab i hele gennemgangsprocessen, og noterer sig med påskønnelse den opnåede konsensus om de ni tematiske områder og regler identificeret til revision af ekspertgruppen på sine tidligere møder²³;*
2. *Udtrykker sin taknemmelighed over for den argentinske regering for at være vært og for finansiering af mødet i ekspertgruppen i Buenos Aires fra den 11. til 13. december 2012 og til den brasilianske regering for dens økonomiske bidrag til mødet i ekspertgruppen i Wien den 25. til 28. marts 2014;*
3. *Anerkender det værdifulde arbejde, som bureauet har udført til møde i ekspertgruppen, der blev afholdt i Wien i 2014, til forberedelse med bistand fra sekretariatet, dokumentationen til mødet i ekspertgruppen i Cape Town i 2015, især det reviderede konsoliderede arbejdsrapport²⁴;*
4. *Det bemærkes, at i Doha-erklæringen om integration af kriminalitetsforebyggelse og strafferet i den bredere FN-dagsorden for at imødegå sociale og økonomiske udfordringer og fremme retsstatsprincippet på nationalt og internationalt plan og offentlig deltagelse i henhold til den trettende Forenede Nations Kongres om "Forebyggelse af Kriminalitet og Strafferetspleje" afholdt i Doha fra den 12.-*

²² Officielle optegnelser fra generalforsamlingen, 47. session, tillæg nr. 40 (A / 47/40), bilag VI.B.

²³ Se E / CN.15 / 2015/17.

²⁴ UNODC / CCPCJ / EG.6 / 2015/2.

19. april 2015²⁵, bød Den Trettende Kongres ekspertgruppens arbejde velkommen og bemærkede sig udkastet til de opdaterede standard minimumsregler for behandlingen af indsatte, som blev afsluttet af ekspertgruppen på mødet afholdt i Cape Town i marts 2015;

5. *Vedtager* den foreslåede revision af grundlæggende minimumsregler for behandling af indsatte, der er knyttet som bilag til denne beslutning, som FN grundlæggende minimumsregler for behandling af indsatte;

6. *Godkender* ekspertgruppens anbefaling om, at reglerne skal være kendt som "Nelson Mandela-reglerne" for at ære arven fra den afdøde præsident for Sydafrika, Nelson Rolihlahla Mandela, der tilbragte 27 år i fængsel grunden sin kamp for globale menneskerettigheder, lighed, demokrati og fremelskelsen af en fredskultur;

7. *Beslutter* at udvide anvendelsesområdet for Nelson Mandela International Day, afholdt hvert år den 18. juli²⁶, der også skal bruges til at fremme menneskelig fængselsforhold og for at øge bevidstheden om, at indsatte er en del af et samfund og for at værdsætte fængselspersonalets arbejde som en særlig og vigtig social tjeneste og opfordrer til dette formål medlemsstater, regionale organisationer og organisationer fra FN- systemet til at fejre denne lejlighed på en passende måde;

8. *Bekræfter*, i forbindelse med afsnit 5 ovenfor, de foreløbige bemærkninger til Nelson Mandela-reglerne, understreger den ikke-bindende karakter af reglerne, anerkender de mange forskellige medlemsstaters retlige rammer og i den anerkender, at medlemsstaterne kan tilpasse anvendelsen af reglerne i overensstemmelse med deres nationale retlige rammer, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt under hensyntagen til reglernes ånd og formål;

9. *Opfordrer* medlemsstaterne til at bestræbe sig på at forbedre forholdene i frihedsberøvelse i overensstemmelse med Nelson Mandela-reglerne og alle andre relevante og gældende FN-standarder og

10. *Opfordrer* Kommissionen for forebyggelse af kriminalitet og strafferetspleje til at overveje til sine kommende møder at genkalde den åbne mellemstatslige Ekspertgruppe om grundlæggende minimumsregler for behandling af indsatte med det formål at identificere de erfaringer, midlerne til at fortsætte med at udveksle god praksis og udfordringerne i implementeringen af Nelson Mandela-reglerne;

11. *Tilskynder* medlemsstaterne til at fremme gennemførelsen af De Forenede Nationers regler for beskyttelse af unge frataget deres frihed og FN's regler for behandling af kvindelige indsatte og ikke-frihedsberøvende foranstaltninger over for kvindelige lovovertrædere (Bangkok-reglerne);

12. *Anbefaler*, at medlemsstaterne fortsat bestræber sig på at reducere fængselsoverbelægning og, hvor det er relevant, at ty til ikke-frihedsberøvende foranstaltninger som alternativer til tilbageholdelse forud for retssagen, for at fremme øget adgang til domstol og juridiske forsvarsmekanismer for at styrke alternativer til fængsel og støtte rehabilitering og sociale reintegrationsprogrammer i overensstemmelse med FN- grundlæggende minimumsregler for ikke-frihedsberøvende foranstaltninger (Tokyo-reglerne);

13. *Bemærker* vigtigheden af en frivillig udveksling af erfaringer og god fremgangsmåde blandt medlemsstaterne og, hvor det er hensigtsmæssigt, med relevante internationale enheder, og levering af teknisk bistand til medlemsstaterne til forbedret gennemførelse af Nelson Mandela-reglerne efter deres anmodning;

²⁵ Beslutning 70/174, bilag.

²⁶ Se beslutning 64/13

14. *Opfordrer* medlemsstaterne til at overveje at tildele passende menneskelige og finansielle midler til at hjælpe med at forbedre fængselsforholdene og anvendelse af Nelson Mandela-reglerne;
15. *Anmoder* De Forenede Nationers Kontor for Narkotika og Kriminalitet om at sikre bred formidling af Nelson Mandela-reglerne, til udarbejdelse af vejledningsmateriale og til at yde teknisk bistand og rådgivning til medlemsstaterne inden for strafferetsreform med henblik på at udvikle eller styrke fængselslovgivning, procedurer, politikker og fremgangsmåde i tråd med reglerne;
16. *Roser* Kommissionen for Kriminalitetsforebyggelse og Strafferetspleje for dens fortsatte bidrag til forbedring af retsplejen gennem udvikling og forbedring af internationale standarder og normer i område for forebyggelse af kriminalitet og strafferetspleje, og opfordrer medlemsstaterne til at fortsætte deres bestræbelser i denne henseende;
17. *Anmoder* De Forenede Nationers Kontor for Narkotika og Kriminalitet om at fortsætte med brugen og anvendelsen af De Forenede Nationers standarder og normer med henblik på kriminalitetsforebyggelse og strafferetspleje ved bl.a. levering af rådgivningstjenester og teknisk bistand til medlemsstaterne efter anmodning, herunder hjælp til forebyggelse af kriminalitet strafferetspleje og lovreform og i tilrettelæggelsen af uddannelse inden for retshåndhævelse, kriminalitetsforebyggelse og støtte i til administration og styring af straffesystemer og fængselsystemer og dermed bidrage til opgradering af deres effektivitet og kapacitet;
18. *Opfordrer* medlemsstater og andre donorer til at stille yderligere midler til rådighed for de ovenfor beskrevne formål i overensstemmelse med reglerne og procedurer fra De Forenede Nationer;
19. *Bekræfter* den vigtige rolle, som De Forenede Nationers kriminalitetsforebyggelse og netværk for strafferetlige programmer, mellemstatslige organisationer og ikke-statslige organisationer i høringsstatus med Det Økonomiske og Sociale Råd i revisionsprocessen og bidrager til formidling, forfremmelse og praktisk anvendelse af Nelson Mandela - reglerne i overensstemmelse med procedurer for deres effektive gennemførelse.

80. plenarmøde

Den 17. december 2015

Bilag

De Forenede Nationers standard minimumregler for behandling af Fanger (Nelson Mandela-reglerne)

Indledende observation 1

De følgende regler er ikke beregnet til at beskrive i detaljer et modelsystem af strafferetlige institutioner. De udtrykker grundlag af den generelle konsensus om nutidig tanke og de væsentlige elementer i de mest passende systemer for at angive, hvad der generelt er accepteret som værende gode principper og fremgangsmåder i behandling af indsatte og fængselsledelse.

Indledende observation 2

1. I betragtning af det store udvalg af juridiske, sociale, økonomiske og geografiske forhold i verden, er det tydeligt, at ikke alle regler kan anvendes overalt og til enhver tid. De skal dog tjene til at stimulere en konstant bestræbelse på at overvinde praktiske vanskeligheder i forbindelse med deres anvendelse i viden om, at de som helhed repræsenterer de mindste betingelser, der er accepteret som passende af De Forenede Nationer.
2. På den anden side dækker reglerne et felt, hvor der er konstant udvikling. De er ikke beregnet til at udelukke eksperimenter og ny praksis, forudsat disse er i harmoni med principperne og søger at fremme de formål, der opnås fra teksten til reglerne som helhed. Det vil altid være forsvarligt for det centrale fængselsadministration at tillade fravigelse af reglerne i denne ånd.

Indledende observation 3

1. Del I af reglerne dækker den generelle ledelse af fængsler og finder anvendelse på alle kategorier af indsatte, kriminelle eller civile, varetægtsfængslede eller dømte, herunder indsatte underlagt "sikkerhedsforanstaltninger" eller korrigerende foranstaltninger bestilt af dommeren.
2. Del II indeholder regler, der kun finder anvendelse på de særlige kategorier, der behandles i hvert afsnit. Ikke desto mindre gælder at reglerne i afsnit A, der gælder for dømte indsatte, skal være lige så anvende lige for kategorier af indsatte, der behandles i afsnit B, C og D, forudsat at de ikke er i modstrid med reglerne for disse kategorier og er til deres fordel.

Indledende observation 4

1. Reglerne behøver ikke at regulere ledelsen af institutioner, der er afsat til unge, såsom ungdoms- fængsler eller sikrede institutioner, men i realiteten kunne Del I. være lige så anvendelig i sådanne institutioner.
2. Kategorien af unge indsatte bør mindst omfatte alle unge personer, der falder inden for ungdoms- domstolenes jurisdiktion. Sådanne unge mennesker skal som regel ikke dømmes til fængsel.

I. Almindelige regler

Grundlæggende principper

Regel 1

Alle indsatte skal behandles med respekt på grund af deres iboende værdighed og værdi som mennesker. Ingen frihedsberøvet person må underkastes, og alle indsatte skal være beskyttet mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, for hvilken ingen som helst omstændigheder kan påberåbes som en begrundelse. Indsatte, personale, tjenesteudbydere og besøgende skal have sikkerhed sikret til enhver tid.

Regel 2

1. Disse regler anvendes upartisk. Der må ikke ske nogen forskelsbehandling på grund af race, farve, køn, sprog, religion, politisk eller anden mening, national eller social oprindelse, ejendom, fødsel eller enhver anden status. Den religiøse overbevisning og indsattes moralske synspunkter skal respekteres.

2. For at princippet om ikke-forskelsbehandling kan gennemføres, skal fængselsforvaltninger tage hensyn til indsattes individuelle behov, navnlig de mest sårbare kategorier i fængselsomgivelser. Foranstaltninger til at beskytte og fremme rettigheder for indsatte med særlige behov er påkrævet og betragtes ikke som diskriminerende.

Regel 3

Fængsel og andre foranstaltninger, der resulterer i afskæring af personer fra omverdenen er plaget af selve faktum, at man fra disse personer tager retten til selvbestemmelse ved at fratage dem deres frihed. Derfor skal fængselsystemet ikke, undtagen som konsekvens af forsvarlig adskillelse eller opretholdelse af disciplin, forværre de lidelser, der er forbundet med en sådan situation.

Regel 4

1. Formålet med en fængselsstraf eller lignende foranstaltninger frataget en persons frihed er primært for at beskytte samfundet mod kriminalitet og reducere tilbagevendende virkning. Disse formål kan kun op- nås, hvis fængselsperioden bruges til, så vidt muligt, at sikre reintegration af sådanne personer i samfundet ved løsladelse, så de kan leve et lovlydigt og selv bærende liv.

2. Til dette formål bør fængselsadministrationer og andre kompetente myndigheder tilbyde uddannelse, erhvervsuddannelse og arbejde, samt andre former for hjælp, der er passende og tilgængelig, herunder dem, der er afhjælpende, moralske, åndelige, sociale og sundheds- og sportsbaseret af natur.

Alle sådanne programmer, aktiviteter og tjenester bør leveres i overensstemmelse med de indsattes individuelle behandlingsbehov.

Regel 5

1. Fængselsregimet bør søge at minimere forskelle mellem fængselslivet og liv med frihed, der har tendens til at mindske indsattes ansvar eller respekten på grund af deres værdighed som mennesker.

2. Fængselsadministrationer skal foretage enhver rimelig tilpasning og justering for at sikre, at indsatte med fysiske, mentale eller andre handicap har fuld og effektiv adgang til fængselslivet på et retfærdigt grundlag.

Indsattes filhåndtering

Regel 6

Der skal være et standardiseret system til filhåndtering, overalt hvor personer er fængslet. Et sådant system kan være en elektronisk database med optegnelser eller en registreringsfil med nummererede og underskrevne sider. Procedurer skal være på plads til sikre et sikkert revisionsspor og forhindre uautoriseret adgang eller ændring af oplysninger indeholdt i systemet.

Regel 7

Ingen personer indsættes i et fængsel uden en gyldig indsættelsesordre. Følgende oplysninger skal indføres i systemet til indsættelse af enhver frihedsberøvet person:

- (a) Præcise oplysninger, der muliggør bestemmelse af hans eller hendes unikke identitet, som respekterer hans eller hendes selvopfattede køn;
- (b) Årsagerne til hans eller hendes indsættelse og den ansvarlige myndighed, samt dato, tidspunkt og sted for anholdelse;
- (c) Dagen og tidspunktet for hans eller hendes indsættelse og løsladelse samt eventuelle overførsler;
- (d) Synlige skader og klager over forudgående mishandling;
- (e) En oversigt over hans eller hendes personlige ejendom;
- (f) Navnene på hans eller hendes familiemedlemmer, herunder, hvor det er relevant, hans eller hendes børn, børnenes alder, placering og forældremyndighed eller værgemålsstatus;
- (g) Kontaktoplysninger og oplysninger om indsattes nærmeste pårørende.

Regel 8

Følgende oplysninger skal indtastes i systemet, hvor det er relevant:

- (a) Oplysninger relateret til den retlige proces, herunder afhøringer ved domstole og juridisk repræsentation;
- (b) Indledende vurderings- og klassifikationsrapporter;
- (c) Oplysninger relateret til adfærd og disciplin;
- (d) Anmodninger og klager, herunder beskyldninger om tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, medmindre de er fortrolige af natur;
- (e) Oplysninger om anvendelse af disciplinære sanktioner;
- (f) Oplysninger om omstændigheder og årsag til kvæstelser eller død og, i tilfælde af sidstnævnte, lokationen af liget.

Regel 9

Alle oplysninger, der er nævnt i regel 7 og 8, skal holdes fortrolige og gøres tilgængelig kun for dem, hvis faglige ansvar kræver adgang til sådanne optegnelser. Enhver indsatte skal have adgang til de optegnelser, der vedrører ham eller hende, underlagt reduktioner, der er godkendt i henhold til national lovgivning, og har ret til modtage en officiel kopi af sådanne optegnelser, når han eller hun løslades.

Regel 10

Filhåndteringsystemer over indsatte skal også bruges til at generere pålidelige data om tendenser relateret til og karakteristika for fængselspopulationen, herunder belægningsgrad, for at skabe et grundlag for evidensbaseret beslutningstagning.

Adskillelse af kategorier

Regel 11

De forskellige kategorier af indsatte skal indkvarteres i separate institutioner eller dele af institutioner under hensyntagen til deres køn, alder, straffeattest, den juridiske grund til frihedsberøvelse og nødvendigheden af deres behandling dermed:

- (a) Mænd og kvinder skal så vidt muligt indkvarteres adskilt i institutioner; i institutioner, der modtager både mænd og kvinder, skal lokaler tildelt kvinder være helt adskilte;
- (b) Varetægtsfængslede skal holdes adskilt fra dømte indsatte;
- (c) Personer, der er fængslet for gæld og andre civile sager holdes adskilt fra personer, der er fængslet på grund af en kriminel handling;
- (d) Unge indsatte skal holdes adskilt fra voksne.

Indkvartering

Regel 12

1. Hvor sovepladser er i individuelle celler eller rum, skal hver indsatte tildeles en celle eller et værelse alene om natten. Hvis det af særlige grunde, såsom midlertidig overbelægning, bliver nødvendigt for den centrale fængselsadministration at gøre en undtagelse til denne regel, er det ikke ønskeligt at have to indsatte i en celle eller værelse.

2. Hvor der bruges sovesale, skal de omhyggeligt besættes af indsatte valgt som værende egnet til at omgås hinanden under disse forhold. Der skal være regelmæssig tilsyn om natten i overensstemmelse med gældende foranstaltninger.

Regel 13

Al indkvartering til brug for indsatte og især alle soveværelser skal opfylde alle sundhedsmæssige krav, idet der tages behørigt hensyn til klimatiske forhold og især til kubisk luftindhold, minimum gulvplads, belysning, varme og ventilation.

Regel 14

Alle steder, hvor indsatte skal bo eller arbejde:

(a) Vinduerne skal være store nok til, at indsatte kan læse eller arbejde med naturligt lys og skal være konstrueret således, at de kan tillade frisk luft at komme ind uanset om der findes kunstig ventilation eller ej;

(b) Kunstigt lys skal være tilstrækkeligt til, at indsatte kan læse eller arbejde uden synskader.

Regel 15

De sanitære installationer skal være tilstrækkelige til, at enhver indsatte kan anvende dem med naturens behov, når det er nødvendigt og på en ren og anstændig måde.

Regel 16

Tilstrækkelige bad - og brusebadsinstallationer skal tilvejebringes, så alle indsatte kan og kan blive bedt om at have et bad eller brusebad ved en passende temperatur til klimaet, så ofte som nødvendigt for at opretholde generel hygiejne i henhold til årstid og geografisk område, men mindst en gang om ugen i et tempereret klima.

Regel 17

Alle dele af et fængsel, der regelmæssigt bruges af indsatte, skal vedligeholdes korrekt og holdes nøje rent på alle tidspunkter.

Personlig hygiejne

Regel 18

1. Indsatte skal holde sig rene, og til dette formål skal de forsynes med vand og med de toiletartikler, der er nødvendige for sundheden og renhed.
2. For at indsatte kan opretholde et godt udseende, der er kompatibelt med deres selvrespekt, skal der tilvejebringes faciliteter til korrekt pleje af hår og skæg og mænd skal være i stand til at barbere sig regelmæssigt.

Tøj og sengetøj

Regel 19

1. Enhver indsatte, der ikke har lov til at bære sit eget tøj, skal være forsynet med påklædning, der er egnet til klimaet og er tilstrækkeligt til at holde ham eller hende ved godt helbred. Sådant tøj må på ingen måde være nedværdigende eller ydmygende.
2. Alt tøj skal være rent og opbevares i ordentlig stand. Undertøj skal skiftes og vaskes så ofte som nødvendigt for at opretholde hygiejnen.

3. Under ekstraordinære omstændigheder, når en indsatte transporteres uden for fængslet til et godkendt formål, har han eller hun lov til at bære sit eget tøj eller andet neutral påklædning, som ikke er iøjefaldende.

Regel 20

Hvis indsatte får lov til at bruge egen påklædning, skal der igangsættes foranstaltninger i fængslet for at sikre, at det er rent og egnet til brug.

Regel 21

Hver indsatte skal tilbydes i overensstemmelse med lokale eller nationale standarder, en separat seng og med separat og tilstrækkeligt sengetøj, der skal være rent når de udleveres, holdes i orden og skiftes ofte nok til at sikre dens renlighed.

Mad

Regel 22

1. Enhver indsat skal til de sædvanlige tidspunkter forsynes af fængselsadministrationen med mad indeholdende næringsværdi, der er tilstrækkelig til at opretholde sundhed og styrke, af sund kvalitet og godt forberedt og serveret.
2. Der skal være tilstrækkeligt drikkevand til enhver indsat, når han eller hun har brug for det.

Motion og sport

Regel 23

1. Enhver indsat, der ikke er beskæftiget med udendørs arbejde, skal have mindst en times passende motion i det fri hver dag, hvis vejret tillader det.
2. Unge indsatte og andre i relevant alder og fysik skal tilbydes fysisk fritidstræning i løbet af motionsperioden. Til dette formål skal plads, installationer og udstyr leveres.

Sundhedsydelse

Regel 24

1. Staten har ansvaret for at dække indsattes sundhedsbehov. Indsatte skal have de samme standarder for sundhedspleje, som er tilgængelige i samfundet, og skal have adgang til nødvendige sundhedstjenester gratis uden diskrimination på grund af deres juridiske status.
2. Sundhedstjenester bør organiseres i et tæt forhold til den generelle folkesundhedsadministration og på en måde, der sikrer kontinuitet i behandling og pleje, herunder til HIV, tuberkulose og andre smitsomme sygdomme såvel som medicinafhængighed.

Regel 25

1. Hvert fængsel skal have sundhedsvæsen, der har til opgave at evaluere, fremme, beskytte og forbedre indsattes fysiske og mentale helbred og lægge særlig vægt på indsatte med særlige sundhedsbehov eller med helbredsproblemer, der hæmmer deres rehabilitering.
2. Sundhedstjenesten skal bestå af et tværfagligt hold, bestående af tilstrækkeligt kvalificeret personale, der agerer i fuld klinisk uafhængighed og skal omfatte tilstrækkeligt ekspertise inden for psykologi og psykiatri. Behandling hos en kvalificeret tandlæge skal være tilgængelig for enhver indsatte.

Regel 26

1. Sundhedstjenesten skal forberede og vedligeholde nøjagtige, ajourførte og fortrolige individuelle medicinske filer over alle indsatte, og alle skal være givet adgang til deres filer efter anmodning. En indsatte kan udpege en tredjepart til få adgang til hans eller hendes medicinske sag.
2. Lægefiler overføres til modtagerens institution ved overflytning af indsatte og er underlagt medicinsk fortrolighed.

Regel 27

1. Alle fængsler skal sikre hurtig adgang til lægehjælp i hastesager. Indsatte, der har behov for specialbehandling eller kirurgi, overføres til specialiserede institutioner eller til civile hospitaler. Hvis fængselsvæsenet har egne hospitalsfaciliteter, skal disse være tilstrækkeligt bemanded og udstyret til at give frihedsberøvede patienter relevant og nødvendig behandling og omsorg.
2. Kliniske beslutninger kan kun træffes af det ansvarlige sundhedspersonale og kan ikke tilsidesættes eller ignoreres af ikke-medicinsk fængselspersonale.

Regel 28

I kvindefængsler skal der være særlig indkvartering for al nødvendig prænatal og postnatal pleje og behandling. Der bør arrangeres muligheder for at føde på et hospital uden for fængslet. Hvis et barn er født i fængsel, angives dette ikke i fødselsattesten.

Regel 29

1. En beslutning om at lade et barn blive hos sin forælder i fængslet baseres på barnets bedste. Hvor børn har lov til at blive i fængsel med en forælder, skal der sørges for:
 - (a) Intern eller ekstern børnepasning bemanded med kvalificerede personer, hvor børnene placeres, når de ikke er i deres forældres omsorg;
 - (b) Børnespecifikke sundhedstjenester, herunder sundhedsundersøgelser efter optagelse og løbende overvågning af deres udvikling af faglig personale.
2. Børn i fængsel med en forælder behandles aldrig som fanger. En læge eller andet kvalificeret sundhedspersonale, skal se, tale med og undersøge enhver indsatte hurtigst muligt efter hans eller hendes indsættelse og derefter efter behov. Særlig opmærksomhed rettes mod:

- (a) Identificering af sundhedsbehov og iværksættelse af alle nødvendige foranstaltninger til behandling;
- (b) Identificering af enhver mishandling, som ankomne indsatte måtte have været udsat for før optagelse;
- (c) Identificering af tegn på psykisk eller anden stress forårsaget af frihedsberøvelse, herunder, men ikke begrænset til, risikoen for selvmord eller selvbeskadigelse og abstinenssymptomer som følge af brug af stoffer, medicin eller alkohol; og foretage alle relevante personlig tilpasset foranstaltninger eller behandling;
- (d) I tilfælde, hvor indsatte mistænkes for at have smitsomme sygdomme, skal der foretages klinisk isolering og tilstrækkelig behandling af indsatte under den smitsomme periode;
- (e) Bedømmelse af indsattes jobparathed, udøvelse og deltagelse i andre aktiviteter efter behov.

Regel 31

Lægen eller, hvor det er relevant, andet kvalificeret sundhedspersonale skal have daglig adgang til alle syge indsatte og alle dem, der klager over fysiske eller psykiske problemer eller skader. Alle lægeundersøgelser skal gennemføres i fuld fortrolighed.

Regel 32

1. Forholdet mellem lægen eller andet sundhedspersonale og indsatte skal være underlagt de samme etiske og faglige standarder, som dem gældende for patienter i samfundet, især:

- (a) Pligten til at beskytte indsattes fysiske og mentale helbred og forebyggelse og behandling af sygdomme udelukkende på baggrund af kliniske grunde;
- (b) Overholdelse af indsattes autonomi med hensyn til egen sundhed og informeret samtykke i forholdet mellem læge og patient;
- (c) Fortrolighed af medicinske oplysninger, medmindre opretholdelsen af fortrolighed ville resultere i en reel og overhængende trussel mod patienten eller andre;
- (d) Et absolut forbud mod at engagere sig aktivt eller passivt i handlinger, der kan udgøre tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, herunder medicinske eller videnskabelige eksperimenter, der kan være skadelige for indsattes helbred, såsom klinisk fjernelse af kropsvæv, celler eller organer.

2. Uden at dette berører stk. 1, litra (d), i denne regel, kan indsatte gives tilladelse til, efter deres samtykke og i overensstemmelse med gældende lov, at deltage i kliniske forsøg og anden sundhedsforskning, der er tilgængelig i samfundet, eller at donere kropsvæv, celler eller organer til en slægtning.

Regel 33

Lægen skal rapportere til fængselsdirektøren, når han eller hun formoder, at en indsat fysisk eller mentale helbred er blevet eller vil blive skadet af fortsat frihedsberøvelse eller under enhver fængselsbetingelse.

Regel 34

Hvis sundhedspersonale i løbet af undersøgelsen af en indsatte ved indlæggelse eller medicinsk behandling bliver opmærksomme på tegn på tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, skal de dokumentere og rapportere sådanne sager til den kompetente medicinske, administrative eller retslige myndighed. Korrekte proceduremæssige garantier skal følges for ikke at udsætte indsatte eller tilknyttede personer for forudsigelig risiko for skade.

Regel 35

1. Lægen eller den kompetente sundhedsadministration skal regelmæssigt føre tilsyn og rådgive fængselsdirektøren om:

- (a) madens mængde, kvalitet, tilberedning og service
- (b) institutionens og indsattes hygiejne og renlighed;
- (c) fængsels sanitet, temperatur, belysning og ventilation;
- (d) egnetheden og renheden af indsattes påklædning og sengetøj;

(e) overholdelsen af reglerne vedrørende motion og sport, i tilfælde, hvor der ikke er noget teknisk personale, der har ansvaret for disse aktiviteter.

2. Fængselsdirektøren tager hensyn til rådgivningen og rapporterne i overensstemmelse med stk. 1 i denne regel og regel 33 og skal tage øjeblikkelige skridt med henblik på gennemførelse af rådgivningen og anbefalingerne i rapporterne. Hvis råd eller anbefalinger falder ikke inden for fængselsdirektørens kompetence, eller hvis han eller hun ikke er enig med dem, skal direktøren straks henvende sig til en højere myndighed.

Restriktioner, disciplin og sanktioner

Regel 36

Disciplin og orden opretholdes uden yderligere begrænsning end det er nødvendigt for at sikre sikker varetægt, sikker drift af fængslet og et velordnet samfundsliv.

Regel 37

Følgende er altid underlagt tilladelse ved lov eller af regulering af den kompetente administrative myndighed:

- (a) adfærd, der udgør en disciplinærovertrædelse;
- (b) typer og varighed af sanktioner, der kan pålægges;
- (c) den myndighed, der er kompetent til at indføre sådanne sanktioner;

(d) enhver form for ufrivillig adskillelse fra den almindelige fængselspopulation såsom isolation, adskillelse, specielle plejeenheder eller begrænsede boliger, hvad enten det er som en disciplinær

sanktion eller til opretholdelse af orden og sikkerhed, herunder bekendtgørelse af politikker og procedurer, der styrer brugen og gennemgangen af, adgang til og frigørelse fra enhver form for ufrivillig adskillelse.

Regel 38

1. Fængselsadministrationer opfordres til i videst muligt omfang at bruge konfliktforebyggelse, mægling eller anden alternativ tvistbilæggelsesmekanisme for at forhindre disciplinære lovovertrædelser eller til at løse konflikter.
2. For indsatte, der er eller er blevet adskilt, skal fængselsadministrationen træffe de nødvendige foranstaltninger for at lindre de potentielle skadelige virkninger af deres indespærring og efter deres løsladelse fra fængslet.

Regel 39

1. Ingen indsatte må sanktioneres undtagen i overensstemmelse med loven eller regulering henvist til regel 37 og principperne om retfærdighed og behørig proces. Indsatte må aldrig sanktioneres to gange for den samme handling eller lovovertrædelse.
2. Fængselsadministrationer skal sikre proportionalitet mellem en disciplinær sanktion og den lovovertrædelse, som den er etableret for, og skal føre en ordentlig fortegnelse over alle pålagte disciplinære sanktioner.
3. Inden der indføres disciplinære sanktioner, skal fængselsadministrationer overveje om og hvordan den pågældende indsatte psykiske sygdom eller udviklingshæmning kan have bidraget til hans eller hendes adfærd og begåelsen af den bagvedliggende lovovertrædelse eller handling. Fængselsadministrationer må ikke sanktionere adfærd, der anses for at være direkte resultat af hans eller hendes psykiske sygdom eller intellektuel handicap.

Regel 40

1. Ingen indsatte må ansættes i fængslets tjeneste i form disciplinær afstraffelse.
2. Denne regel gælder dog ikke, for tjenester, der er baseret på og som fungerer under indsatte ansvar og selvstyre, herunder sociale, uddannelsesmæssige eller sportsaktiviteter.

Regel 41

1. Enhver påstand om en fængsels disciplinærovertrædelse skal rapporteres straks til den kompetente myndighed, som undersøger den uden unødigt forsinkelse.
2. Indsatte skal straks og på et for dem forståeligt sprog underrettes om karakteren af beskyldningerne mod dem og skal gives tilstrækkelig tid og faciliteter til udarbejdelse af deres forsvar.
3. Indsatte har tilladelse til at forsvare sig personligt eller gennem lovligt bistand, når retfærdighedens interesser kræver det, især i sager, der involverer alvorlige disciplinære anklager. Hvis indsatte ikke forstår eller taler sproget, som bruges ved en disciplinærhøring, skal de bistås af en kompetent tolk på institutionens regning.
4. Indsatte skal have mulighed for at søge domstolskontrol ift. disciplinære sanktioner mod dem.

5. Hvis en overtrædelse af disciplinen retsforfølges som en forbrydelse, skal indsatte være berettiget alle garantier, der gælder for straffesager, herunder uhindret adgang til en juridisk rådgiver.

Regel 42

Generelle levevilkår behandlet i disse regler, herunder dem, der er relateret til lys, ventilation, temperatur, sanitet, ernæring, drikkevand, adgang til fri luft og fysisk træning, personlig hygiejne, sundhedspleje og tilstrækkelig personlig plads, skal gælde alle indsatte uden undtagelse.

Regel 43

1. Under ingen omstændigheder må begrænsninger eller disciplinære sanktioner føre til tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Den følgende praksis er forbudt:

- (a) ubegrænset isolation;
- (b) langvarig isolation;
- (c) anbringelse af en indsatte i en mørk eller konstant tændt celle;
- (d) korporlig afstraffelse eller reduktion af måltider eller drikkevand;
- (e) kollektiv straf.

2. Sikringsmidler anvendes aldrig som en sanktion for disciplinære overtrædelser.

3. Disciplinære sanktioner eller restriktive foranstaltninger inkluderer ikke forbud mod familiekontakt. Midlerne til familiekontakt kan kun være begrænset i en afgrænset periode og som strengt krævet til opretholdelse af sikkerhed og orden.

Regel 44

I forbindelse med disse regler henviser isolation af indsatte i 22 timer eller mere om dagen uden betydelig menneskelig kontakt. Langvarig isolation skal henvises til isolation i en periode, der overstiger 15 efterfølgende dage.

Regel 45

1. Isolation må kun anvendes i undtagelsestilfælde som en sidste mulighed, for så kort tid som muligt og underlagt uafhængig gennemgang og kun i henhold til godkendelse fra en kompetent myndighed. Det pålægges ikke i kraft af en fængselsdom.

2. Pålæggelse af isolation bør være forbudt i tilfælde af indsatte med mental eller fysisk handicap, når deres helbred ville forværres af sådanne foranstaltninger. Forbuddet mod anvendelse af isolation og lignende foranstaltninger i sager, der involverer kvinder og børn, som der henvises til i andre Forenede Nationers standarder og normer inden for forebyggelse af kriminalitet og strafferet.

Regel 46

1. Sundhedspersonale skal ikke have nogen rolle i indførelsen af disciplinære sanktioner eller andre restriktive foranstaltninger. De skal dog være særligt opmærksomme på indsattes helbred, hvis disse holdes under nogen form for ufrivillig adskillelse, herunder ved at besøge sådanne indsatte dagligt og yde hurtig lægehjælp og behandling efter anmodning fra sådanne indsatte eller fængselspersonale.
2. Sundhedspersonale skal omgående underrette fængselsdirektøren om negativ påvirkning af disciplinære sanktioner eller andre restriktive foranstaltninger på den fysiske eller mentale helbred hos en indsatte, der er udsat for sådanne sanktioner eller foranstaltninger, og skal rådgive direktøren, hvis de finder det nødvendigt at indstille eller ændre foranstaltninger grundet forværrede fysiske eller mentale sundhedsmæssige konsekvenser.
3. Sundhedspersonale har kompetence til at gennemgå og anbefale ændringer til den ufrivillige adskillelse af en indsatte for at sikre, at en sådan adskillelse ikke forværrer indsattes helbredstilstand eller forårsage mentale eller fysiske handicap.

Sikringsmidler

Regel 47

1. Brug af kæder, lænker eller andre sikringsmidler, der er nedværdigende eller smertefulde, er forbudt.
2. Andre sikringsmidler må kun anvendes, når loven tillader det og i følgende omstændigheder:
 - (a) Som en forhindring mod flugt under en overførsel, forudsat at de er fjernet, når indsatte optræder for en retlig eller administrativ myndighed;
 - (b) Påbud af fængselsdirektøren, hvis andre kontrolmetoder mislykkedes, for at forhindre en indsatte i at skade sig selv eller andre eller beskadige ejendom; i sådanne tilfælde underretter direktøren straks lægen eller andet kvalificeret sundhedspersonale og rapporterer til den højere administrative myndighed.

Regel 48

1. Når anvendelse af sikringsmidler er tilladt i overensstemmelse med stk. 2 i regel 47 gælder følgende principper:
 - (a) Sikringsmidler skal kun anvendes, når mildere form for kontrol ikke ville være effektiv til at mindske de risici, der er forbundet med ubegrænset bevægelse;
 - (b) tilbageholdelsesmetoden skal være den mindst indgribende metode, der er nødvendig og med rimelighed til rådighed til at kontrollere indsattes bevægelse baseret på niveau og arten af de risici de udgør;
 - (c) Sikringsmidler må kun anvendes i den krævede tidsperiode og de skal fjernes så hurtigt som muligt efter de risici, som er forbundet med ubegrænset bevægelse er ikke længere til stede.
2. Sikringsmidler må aldrig anvendes på kvinder under fødslen og umiddelbart efter fødslen.

Regel 49

Fængselsadministrationen bør søge adgang til og give træning i brugen af kontrolteknikker, der vil fjerne behovet for brug af sikringsmidler eller mindske deres påtrængende kraft.

Visiteringer af indsatte og gennemsøgelse af celler

Regel 50

Lovene og forskrifterne for visitering af indsatte og celler skal være i overensstemmelse med forpligtelser i henhold til international lov og skal tage højde for internationale standarder og normer under hen synstagen til behovet for at sikre sikkerhed i fængsel. Visiteringer skal udføres på en måde, der respekterer den iboende menneskelige værdighed og privatliv for det individ, der visiteres, såvel som principperne af proportionalitet, legalitet og nødvendighed.

Regel 51

Kropsvisiteringer må ikke bruges til at chikanere, skræmme eller unødigt trænge ind på indsattes privatliv. Af hensyn til ansvarlighed skal fængselsadministrationen føre passende fortegnelser over kropsvisiteringer, især over intime kropsvisiteringer og gennemsøgninger i celler samt årsagerne til søgningerne, identiteten på dem, der har gennemført dem og eventuelle resultater af gennemsøgninger og kropsvisiteringer.

Regel 52

1. Påtrængende kropsvisiteringer, inklusive kropsåbninger, bør kun udføres, hvis det er absolut nødvendigt. Fængselsadministrationer opfordres til at udvikle og bruge passende alternativer til påtrængende kropsvisiteringer. Påtrængende, intime kropsvisiteringer skal udføres diskret af uddannet personale af samme køn som indsatte.
2. Intime kropsvisiteringer må kun foretages af kvalificeret sundhedspersonale eller andre fagfolk end dem, der primært er ansvarlige for forsorgen af indsatte eller af personale, der er relevant uddannet af en læge i standarder for hygiejne, sundhed og sikkerhed.

Regel 53

Indsatte skal have adgang til eller få lov til at være i besiddelse af dokumenter vedrørende deres retssager uden adgang fra fængselsadministrationen.

Information til og klager fra indsatte

Regel 54

Efter indsættelse skal enhver indsat straks bekendtgøres med skriftlig information om:

- (a) fængselsloven og gældende fængselsbestemmelser;

(b) hans eller hendes rettigheder, herunder autoriserede metoder til at søge information, adgang til juridisk rådgivning, herunder gennem ordninger for retshjælp og procedurer til fremstilling af anmodninger eller klager;

(c) hans eller hendes forpligtelser, herunder gældende disciplinære sanktioner; og

(d) alle andre forhold, der er nødvendige for, at indsatte kan tilpasse sig selv til fængselslivet.

Regel 55

1. Oplysningerne nævnt i regel 54 skal være tilgængelige i oftest brugte sprog i overensstemmelse med indsattes behov. Hvis en indsatte ikke forstår nogle af disse sprog, bør tolkebistand stilles til rådighed.
2. Hvis en indsatte er analfabet, videregives oplysningerne mundtligt til ham eller hende. Indsatte med sensoriske handicap skal have information på en måde tilpasset til deres behov.
3. Fængselsadministrationen viser fremtrædende resuméer af information i fælles områder af fængslet.

Regel 56

1. Enhver indsatte skal have mulighed for hver dag at angive anmodninger eller klager til fængselsdirektøren eller fængselsmedarbejderen, der er bemyndiget til at repræsentere ham eller hende.
2. Det skal være muligt at angive anmodninger eller klager til fængselsinspektøren under hans eller hendes inspektioner. Indsatte skal have mulighed for at tale med inspektøren eller enhver anden tilsynsførende frit og i fuld fortrolighed uden direktør eller andre medarbejdere, der er til stede.
3. Enhver indsatte har tilladelse til at indgive en ucensureret anmodning eller klage vedrørende hans eller hendes behandling til den centrale fængselsadministration og til de retlige eller andre kompetente myndigheder.
4. Rettighederne i henhold til stk. 1 til 3 i denne regel gælder den juridiske rådgiver for indsatte. I de tilfælde, hvor hverken indsatte eller hans eller hendes juridiske rådgiver har mulighed for at udøve sådanne rettigheder, kan et medlem af indsattes familie eller en anden person, der har kendskab til sagen, gøre det.

Regel 57

1. Enhver anmodning eller klage skal straks behandles og besvares uden forsinkelse. Hvis anmodningen eller klagen afvises eller i tilfælde af unødigt forsinkelse, har indsatte ret til at indbringe den for en retlig eller anden myndighed.
2. Der skal være beskyttelsesforanstaltninger for at sikre, at indsatte kan fremsætte anmodninger eller klager sikkert og, hvis klageren anmoder herom, fortroligt. Indsatte eller anden person, der er nævnt i paragraf 4 i regel 56, må ikke udsættes for nogen risiko for gengældelse, intimidering eller andre negative konsekvenser som følger af at have indsendt en anmodning eller klage.
3. Påstande om tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf af indsatte behandles straks i en hurtig og upartisk efterforskning foretaget af en uafhængig national myndighed i overensstemmelse med paragrafferne 1 og 2 i regel 71.

Kontakt med omverdenen

Regel 58

1. Indsatte har tilladelse til, under nødvendigt tilsyn, at kommunikere med deres familie og venner med jævne mellemrum:

(a) Ved skriftligt at korrespondere og bruge, hvor det er tilgængeligt, telekommunikation, elektroniske, digitale og andre midler; og

(b) Ved at modtage besøg.

2. Hvis det er tilladt at aflægge ægteskabelige besøg, anvendes denne ret uden diskrimination, og kvindelige indsatte skal være i stand til at udøve denne ret på lige fod med mænd. Procedurer skal være på plads, og lokaler skal gøres tilgængelige for sikre retfærdig og lige adgang under behørig hensyntagen til sikkerhed og værdighed.

Regel 59

Indsatte tildeles så vidt muligt fængsler tæt på deres hjem eller deres steder for social rehabilitering.

Regel 60

1. For besøgende er adgang til fængselsfacilitet betinget af den besøgendes samtykke til at blive undersøgt. Den besøgende kan når som helst trække sit samtykke tilbage i hvilket tilfælde fængselsadministrationen kan nægte adgang.

2. Undersøgnings- og indgangsprocedurer for besøgende må ikke være nedværdigende og skal være styret af principper, der er mindst lige så beskyttende som dem, der er omfattet i reglerne 50. til 52. Intime kropsvisiteringer bør undgås og bør ikke anvendes på børn.

Regel 61

1. Indsatte skal have tilstrækkelig mulighed, tid og faciliteter til at være besøgt af og kommunikere og konsultere en juridisk rådgiver efter eget valg eller en juridisk bistandsudbyder uden forsinkelse, aflytning eller censur og fuldt ud fortrolighed i ethvert juridisk spørgsmål i overensstemmelse med gældende national lovgivning. Konsultationer kan være inden for synet, men ikke inden for høringen af fængselspersonalet.

2. I tilfælde, hvor indsatte ikke taler det lokale sprog, skal fængselsadministrationen lette adgangen til bistand fra en uafhængig kompetent tolk.

3. Indsatte skal have adgang til effektiv retshjælp.

Regel 62

1. Indsatte, som er udenlandske statsborgere, skal have rimelige faciliteter til at kommunikere med de diplomatiske og konsulære repræsentanter for den stat, hvortil de hører hjemme.
2. Indsatte, som er statsborgere i stater uden diplomatisk eller konsulær repræsentation i landet og flygtninge eller statsløse personer skal tillades lignende faciliteter til at kommunikere med den diplomatiske repræsentant for den stat, der tager ansvar for deres interesser eller enhver national eller international myndighed, hvis opgave det er at beskytte sådanne personer.

Regel 63

Indsatte holdes regelmæssigt underrettet om de vigtigere nyheder ved læsning af aviser, tidsskrifter eller særlige institutionelle publikationer, ved at høre trådløse transmissioner, ved forelæsninger eller på andre lignende måder som er autoriseret eller kontrolleret af fængselsadministrationen.

Bøger

Regel 64

Hvert fængsel skal have et bibliotek til brug for alle kategorier af indsatte, tilstrækkelig lagerført med både fritids- og instruktionsbøger, og indsatte skal opfordres til at udnytte den fuldt ud.

Religion

Regel 65

1. Hvis fængslet indeholder et tilstrækkeligt antal indsatte af samme religion, skal en kvalificeret repræsentant for denne religion udpeges eller godkendes. Hvis antallet af indsatte retfærdiggør det, og betingelserne tillader det, bør dette være på fuld tid.
2. En kvalificeret repræsentant udpeget eller godkendt i henhold til stk. 1 i denne regel skal have lov til at afholde regelmæssige tjenester og til at afholde private præstebesøg hos indsatte til rette tidspunkter.
3. Adgang til en kvalificeret repræsentant for enhver religion skal ikke nægtes nogen indsat. På den anden side, hvis indsatte skulle gøre indsigelse mod et besøg af en religiøs repræsentant, skal hans eller hendes holdning respekteres fuldt ud.

Regel 66

Så vidt det er praktisk muligt, skal enhver indsat have tilladelse til at tilfredsstille sine religiøse behov ved at deltage i de tjenester, der leveres i fængslet og have adgang til nødvendige religiøse bøger.

Tilbageholdelse af indsattes effekter

Regel 67

1. Alle penge, værdigenstande, tøj og andre effekter, der tilhører indsatte, som han eller hun har ikke lov til at beholde i henhold til fængselsbestemmelserne, skal placeres i sikker forvaring. En oversigt over effekter skal underskrives af indsatte. Der skal tages skridt til at holde dem i god stand.
2. Ved løsladelsen skal alle sådanne genstande og penge returneres til ham eller hende undtagen i det omfang han eller hun har fået tilladelse til at bruge penge eller sende en sådan ejendom ud af fængslet, eller det er fundet nødvendigt med hensyn til hygiejniske årsager til at ødelægge påklædningsgenstand. Indsatte underskriver en kvittering for effekter og penge udleveret tilbage til ham eller hende.
3. Eventuelle penge eller effekter modtaget for en indsat udefra skal behandles på samme måde.
4. Hvis indsatte indbringer medicin, er lægen eller anden kvalificerede sundhedspersonale nødt til at beslutte, hvordan disse skal anvendes.

Meddelelser

Regel 68

Enhver indsatte har ret til og skal have mulighed for og midler til straks at informere sin familie eller enhver anden udpeget kontaktperson om egen frihedsberøvelse, om sin overflytning til en anden institution og om enhver alvorlig sygdom eller skade. Brug af indsattes personlige oplysninger er underlagt national lovgivning.

Regel 69

Hvis en indsatte dør, skal fængselsdirektøren straks underrette indsattes nærmeste pårørende eller kontaktperson. Enkeltpersoner udpeget af indsatte til modtage sundhedsoplysninger skal informeres ved tilfælde af alvorlig sygdom, tilskadekomst eller overflytning til en sundhedsinstitution. Den udtrykkelige anmodning fra en indsatte om at underrette sin ægtefælle eller nærmeste slægtning i tilfælde af sygdom eller skade skal respekteres.

Regel 70

Fængselsadministrationen underretter indsatte straks om en alvorlige sygdom eller død af en nær slægtning eller enhver væsentlig anden. Når omstændighederne tillader det, skal indsatte have tilladelse til, enten under ledsagelse eller alene, at besøge en nær slægtning eller anden, der er kritisk syg, eller til at deltage i begravelsen af en nær eller anden.

Undersøgelser

Regel 71

1. Uanset indledningen af en intern efterforskning, skal fængselsdirektøren straks underrette om indsattes død, forsvinden eller alvorlig skade over for en retslig eller anden kompetent myndighed, der er uafhængig af fængselsadministrationen og har mandat til at foretage hurtige, upartiske og effektive

undersøgelser af omstændigheder og årsager til sådanne sager. Fængselsadministrationen skal fuldt ud samarbejde med denne myndighed og sikre, at alt bevismateriale bevares.

2. Forpligtelsen i paragraf 1 i denne regel gælder ligeledes når der er rimelig grund til at tro, at en tor- turhandling eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf er begået i fængsel, uanset om der er modtaget en formel klage eller ej.

3. Når der er rimelig grund til at tro, at en handling omtalt i paragraf 2 i denne regel er begået, skal der straks tages skridt til at sikre, at alle potentielt implicerede personer ikke er involveret i efterforskningen og ingen kontakt med vidnerne, offeret eller offerets familie har.

Regel 72

Fængselsadministrationen behandler liget af en afdød indsat med respekt og værdighed. Liget af en afdød indsatte skal returneres til pårørende snarest muligt med rimelighed, senest efter afslutningen af undersøgelsen. Fængselsadministrationen skal lette en kulturelt passende begravelse, hvis der ikke er nogen anden ansvarlig part, der er villig eller i stand til at gøre det.

Overflytning af indsatte

Regel 73

1. Når indsatte overflyttes til eller fra en institution, skal de udsættes for offentlighed så lidt som muligt, og passende garantier skal vedtages for at beskytte dem mod fornærmelse, nysgerrighed og om-tale i enhver form.
2. Transport af indsatte med utilstrækkelig ventilation eller lys, eller som på nogen måde udsætter dem for unødvendige fysiske vanskeligheder, skal være forbudt.
3. Transport skal foregå på bekostning af fængslets administration og lige betingelser gælder for dem alle.

Institutionspersonale

Regel 74

1. Fængselsadministrationen sørger for nøje udvælgelse af personalet, da en korrekt administration af fængsler afhænger af deres faglige kapacitet og personlige egnethed til arbejdet.
2. Fængselsadministrationen skal konstant søge at vække og vedligeholde både personalets og offentlighedens overbevisning om, at dette arbejde er en samfundstjeneste af stor betydning, og til dette formål skal alle passende midler til at informere offentligheden bruges.
3. For at sikre ovennævnte formål ansættes personale på fuldtidsbasis som professionelt fængselspersonale med embedsmandsstatus. Løn skal være passende til at tiltrække og fastholde egnede mænd og kvinder, betingelser for service skal være gunstig i betragtning af arbejdets særlige karakter.

Regel 75

1. Alt fængselspersonale skal have en relevant uddannelse og skal være givet evnen og midlerne til at udføre deres opgaver på en professionel måde.
2. Alt fængselspersonale skal have skræddersyet uddannelse, inden de træder i tjeneste med deres generelle og specifikke opgaver, som skal afspejle nutidens evidensbaseret bedste fremgangs-måder inden for straffevidenskab. Kun de kandidater, der består de teoretiske og praktiske prøver ved afslutningen af en sådan uddannelse må tilbydes ansættelse inden for fængselsvæsen.
3. Fængselsadministrationen sørger for kontinuerlig levering af uddannelseskurser med henblik på at bevare og forbedre viden og personalets professionelle kapacitet efter tiltrædelse og i løbet af deres karriere.

Regel 76

1. Uddannelse, der er nævnt i stk. 2 i regel 75, skal i det mindste omfatte:
 - (a) Relevant national lovgivning, forskrifter og politikker samt gældende internationale og regionale instrumenter, hvis bestemmelser skal støtte arbejdet og relationer mellem fængselspersonale og indsatte
 - (b) Fængselspersonalets rettigheder og pligter i udøvelsen af deres funktioner, herunder respekten for indsattes menneskelige værdighed og forhindring af særlig handlinger, såsom tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
 - (c) Sikkerhed, herunder begrebet dynamisk sikkerhed, brug af sikringsmidler og beherskelse af voldelige lovovertrædere ved anvendelse af forebyggende og afbrydende teknikker, såsom forhandling og mægling,
 - (d) Førstehjælp, indsattes psykosociale behov og den tilsvarende dynamik i fængselsindstillinger såvel som social pleje og støtte, herunder tidligt afsløring af psykiske problemer.
2. Fængselspersonale, der har ansvaret for at arbejde med visse kategorier af indsatte, eller som har fået tildelt andre specialfunktioner, skal gennemføre relevant uddannelse.

Regel 77

Alt fængselspersonale skal til enhver tid opføre sig korrekt og gennemføre sine opgaver ved at vise indsatte gode eksempler og dermed få deres respekt.

Regel 78

1. Fængselspersonale skal så vidt muligt bestå af et bestemt antal specialister såsom psykiatere, psykologer, socialarbejdere, lærere og rådgivere.
2. Tjenesteydelser med henblik på socialområdet, undervisning og rådgivning skal sikres på permanent basis uden derved at udelukke deltids- eller frivillige arbejdere.

Regel 79

1. Fængselsdirektøren skal være tilstrækkeligt kvalificeret til hans eller hendes opgaver af karakter, administrativ evne, relevant uddannelse og erfaring.
2. Fængselsdirektøren afsætter hele sin arbejdstid til officielle opgaver og ansættes ikke på deltid. Han eller hun skal opholde sig på stedet i fængslet eller i dets umiddelbare nærhed.
3. Når to eller flere fængsler er underlagt en direktørs myndighed, skal han eller hun besøge begge med jævne mellemrum. En udpeget stedfortræder skal varetage direktørens opgaver i hvert af fængslerne.

Regel 80

1. Fængselsdirektøren, stedfortrædere og størstedelen af fængselsansatte skal kunne kommunikere med de indsatte på deres sprog eller et sprog forstået af det største antal af dem.
2. Når det er nødvendigt, skal en kompetent tolkebistand indhentes.

Regel 81

1. I et fængsel for både mænd og kvinder, skal den kvindelige del af fængslet være under en kvindelig ansats myndighed, som skal have adgang til nøgler til hele den del af fængslet.
2. Ingen mandlige medarbejdere må komme ind i den del af fængslet, der er afsat til kvinder medmindre de ledsages af en kvindelig ansat.
3. Kvindelige indsatte deltager og overvåges kun af kvindeligt personale. Dette udelukker dog ikke mandlige medarbejdere, især læger og lærere, fra at udføre deres arbejdsopgaver i fængsler eller dele af fængsler afsat til kvinder.

Regel 82

1. Fængselspersonale må ikke i deres forhold til indsatte bruge magt undtagen i selvforsvar eller i tilfælde af forsøg på flugt eller aktiv eller passiv fysisk modstand mod en ordre baseret på love eller regler. Fængselspersonale, som anvender magt, skal bruge ikke mere end strengt nødvendigt og skal straks rapportere hændelsen til fængselsdirektøren.
2. Fængselspersonalet skal have særlig fysisk træning for at kunne beherske særlig aggressive indsatte.
3. Bortset fra særlige omstændigheder, fængselspersonale, der udfører opgaver, som fører dem i direkte kontakt med fanger bør ikke være bevæbnet. Desuden bør fængselspersonale under ingen omstændigheder forsynes med våben, medmindre de er blevet trænet i dets anvendelse.

Interne og eksterne tilsyn

Regel 83

1. Der skal være et dobbelt system til regelmæssig tilsyn af fængsler og straffetjenester:
 - (a) Interne eller administrative tilsyn foretaget af den centrale fængselsadministration;
 - (b) Eksterne inspektioner foretaget af et organ uafhængigt af fængselsadministrationen, som kan omfatte kompetente internationale eller regionale organer.

2. I begge tilfælde er formålet med tilsyn at sikre, at fængsler forvaltes i overensstemmelse med eksisterende love, regler, politikker og procedurer med henblik på at nå målene med straffetjenester og korrektionstjenester, og at indsattes rettigheder er beskyttet.

Regel 84

1. Tilsynsførende har beføjelse til:
 - (a) At få adgang til alle oplysninger om antallet af indsatte og tilbageholdelsessteder samt alle oplysninger, der er relevante for behandlingen af indsatte, herunder deres optegnelser og tilbageholdelsesbetingelser,
 - (b) At vælge frit, hvilke fængsler der skal besøges, herunder ved at aflægge uanmeldt besøg på eget initiativ, og hvilke indsatte, der skal interviewes,
 - (c) At gennemføre private og fuldt fortrolige interviews med indsatte og fængselspersonale i løbet af tilsynet,
 - (d) At fremsætte henstillinger til fængselsadministrationen og andre relevante myndigheder.

2. Eksterne tilsynshold består af kvalificerede og erfarne tilsynsførende udpeget af en relevant myndighed og skal omfatte sundhedspersonale. Der skal tages behørigt hensyn til relevant kønsrepræsentation.

Regel 85

1. Hver tilsyn efterfølges af en skriftlig rapport, der skal forelægges kompetent autoritet. Der skal tages behørigt hensyn til rapportering af eksterne inspektioner, der er offentligt tilgængelige, eksklusiv personlige oplysninger om indsatte, medmindre de har givet deres udtrykkelige samtykke.

2. Fængselsadministrationen eller andre kompetente myndigheder skal efter behov, inden for en rimelig frist, angive, om de vil gennemføre anbefalingerne som følge af den eksterne inspektion.

II. Regler gældende for særlige kategorier

A. Indsatte under straf

Retningslinjer

Regel 86

De vejledende principper i den følgende del er beregnet til at vise den ånd, i hvilken straffeinstitutioner skal administreres, og til hvilke formål de skal sigte efter, i overensstemmelse med erklæringen under foreløbig observation 1. af disse regler.

Regel 87

Før målsætningen er afsat, er det ønskeligt, at de nødvendige trin er taget for at sikre den indsatte en gradvis tilbagevenden til livet i samfundet. Dette mål kan, afhængigt af sagen, opnås ved en prøveløsladelse, der er organiseret i det samme fængsel eller i en anden passende institution eller ved betinget løsladelse under tilsyn, som ikke må overlades til politiet, men som skal kombineres med effektiv social hjælp.

Regel 88

1. Behandlingen af indsatte bør ikke understrege, at de udelukkes fra samfundet, men at de fortsat er en del af det. Relevante, målrettede organisationer bør derfor være inddraget, hvor det er muligt, til at hjælpe fængselspersonalet med social rehabilitering af indsatte.
2. Der skal i forbindelse til hvert fængsel oprettes samarbejde med social- eller familierådgivning, hvis mål er at skabe og forbedre alle ønskelige forbindelser mellem indsatte og deres familier. Der bør tages skridt til en maksimal beskyttelse af indsattes rettigheder vedrørende civile interesser, social sikkerhed og indsattes andre sociale rettigheder.

Regel 89

1. Opfyldelsen af disse principper kræver individualisering af behandlingen og til dette formål oprettes et fleksibelt system til fordeling af indsatte i grupper. Det er derfor ønskeligt, at sådanne grupper fordeles i separate fængsler, der er egnede til behandling af hver gruppe.
2. Fængsler behøver ikke at yde den samme grad af sikkerhed for alle grupper. Det er ønskeligt at give varierende grad af sikkerhed i henhold til behovene hos forskellige grupper. Åbne fængsler, hvis principper bygger på tillid til indsatte og deres selvdisciplin, giver mest gunstige forhold for rehabilitering af nøje udvalgte indsatte.
3. Det er ønskeligt, at antallet af indsatte i lukkede fængsler ikke skal være stort. I nogle lande følges retningslinjer for at ikke overstige 500 indsatte. I åbne fængsler skal antallet af ansatte være så lille som muligt.
4. På den anden side er det uønskeligt at opretholde fængsler, der er så små, at ordentlige faciliteter ikke kan leveres.

Regel 90

Samfundets forpligtelser begrænses ikke til indsattes løsladelse. Der bør forefindes statslige eller private aktører, der er i stand til at bistå den frigivne indsatte med effektiv efterbehandling rettet mod mindskelse af fordomme mod ham eller hende og mod hans eller hendes sociale rehabilitering.

Behandling

Regel 91

Behandlingen af personer, der er idømt fængsel eller en lignende foranstaltning, skal have som formål, så vidt straffens længde tillader det, at give dem viljen til at føre lovlydige og selv bærende liv efter deres løsladelse. Behandlingen skal være sådan, at det vil fremme deres selvrespekt og udvikle deres ansvarsfølelse.

Regel 92

1. Til dette formål skal alle passende midler anvendes, herunder religiøs pleje i lande, hvor dette er muligt, uddannelse, erhvervsvejledning og uddannelse, socialrådgivning, beskæftigelsesrådgivning, fysisk udvikling og styrkelse af moral i overensstemmelse med de enkelte indsattes individuelle behov under hensyn- tagen til deres sociale og kriminelle historik, fysiske og mentale evner, personligt temperament, længden af hans eller hendes dom og udsigter efter løsladelse.

2. For hver indsatte skal fængselsdirektøren så hurtigt som muligt efter indsættelsen modtage fulde rapporter om alle forhold nævnt i punkt 1 i denne regel. Sådanne rapporter skal altid indeholde helbredsstatus fra læge eller andet kvalificeret sundhedspersonale med henblik på det fysiske og mentale tilstand.

3. Rapporterne og andre relevante dokumenter anbringes i en særskilt sagsmappe. Denne fil skal holdes ajourført og klassificeres på en sådan måde, at den kan forefindes af det ansvarlige personale, når behovet opstår.

Klassificering og individualisering

Regel 93

1. Klassificeringens formål er:

(a) At adskille fra andre de indsatte, der grundet deres kriminelle fortid kan have dårlig indflydelse;

(b) At opdele indsatte i kategorier for at lette deres behandling med henblik på deres sociale rehabilitering,

2. Så vidt muligt anvendes separate fængsler eller separate sektioner i et fængsel til behandling af forskellige kategorier af indsatte.

Regel 94

Så hurtigt som muligt efter indsættelse og efter en personlighedsundersøgelse, skal et behandlingsprogram være udarbejdet i lyset af den viden, der er opnået om hans eller hendes individuelle behov, evner og dispositioner.

Særrettigheder

Regel 95

Systemer med privilegier, der er passende for de forskellige kategorier af indsatte og for skellige behandlingsmetoder skal etableres i hvert fængsel for at tilskynde til god adfærd, udvikle en følelse af ansvar og sikre interessen og samarbejde mellem indsatte i deres behandlingstid.

Arbejde

Regel 96

1. Dømte indsatte skal have mulighed for at arbejde og / eller aktivt deltage i sin rehabilitering underlagt en bestemmelse fra en læge eller andet kvalificeret sundhedspersonale.
2. Der skal tilvejebringes tilstrækkeligt arbejde af nyttig karakter til at holde indsatte aktivt ansat i en normal arbejdsdag.

Regel 97

1. Fængselsarbejde må ikke være af lidende karakter.
2. Indsatte må ikke holdes i slaveri eller trældom.
3. Ingen indsatte er forpligtet til at arbejde til personlig eller privat fordel for noget fængselspersonale.

Regel 98

1. Så vidt muligt skal det leverede arbejde være sådan, at det opretholder eller øger indsattes evne til at tjene ærligt efter løsladelsen.
2. Erhvervsuddannelse i nyttige fag skal tilvejebringes for indsatte, der kan tjene penge og især for unge indsatte.
3. Inden for de rammer, der er passende med hensyn til erhvervsudvælgelse og med krav om institutionel administration og disciplin, skal indsatte være i stand til vælge det type arbejde, de ønsker at udføre.

Regel 99

1. Organisationen og arbejdsforhold i fængsler skal så vidt muligt ligne lignende arbejde uden for fængsler for at forberede indsatte til betingelser for det normale arbejdsliv.
2. Indsattes interesser og deres erhvervsuddannelse må dog ikke underordnes formålet om at opnå en økonomisk fortjeneste fra en industri i fængslet.

Regel 100

1. Institutionelle industrier og landbrug bør fortrinsvist drives direkte af fængselsadministration og ikke af private aktører.
2. Hvor indsatte er ansat i beskæftigelse, som ikke er underlagt fængselsadministrationen, skal de altid være under tilsyn af fængselspersonalet. Medmindre arbejdet udføres for andre myndighedssektorer, skal den fulde normale løn for sådant arbejde betales til fængselsadministrationen af de entreprenører, som bestiller arbejdet, idet der tages hensyn til indsattes fortjeneste.

Regel 101

1. De forholdsregler, der er fastlagt for at beskytte de frie arbejdstageres sikkerhed og sundhed, skal være gældende i fængsler.
2. Der skal fastsættes bestemmelser om beskyttelse mod arbejdsskade, herunder erhvervssygdom på betingelser, der ikke er mindre gunstige end dem, der udvides med lov til frie arbejdstagere.

Regel 102

1. Indsattes maksimale daglige og ugentlige arbejdstid fastsættes ved lov eller ved administrativ regulering under hensyntagen til lokale regler eller skik i forhold til ansættelse af ulønnede arbejdstagere.
2. De således fastsatte timer skal efterlade en hviledag om ugen og tilstrækkelig tid til uddannelse og andre aktiviteter, der kræves som led i behandling og rehabilitering af indsatte.

Regel 103

1. Der skal være et system med rimelig aflønning af indsattes arbejde.
2. I henhold til systemet har indsatte lov til at bruge mindst en del af deres indtjening på godkendte artikler til eget brug og at sende en del af deres indtjening til deres familie.
3. Systemet bør også fastlægge, at en del af indtjeningen skal afsættes af fængselsadministrationen for at udgøre en opsparingsfond, der skal overdrages til indsatte ved løsladelsen.

Uddannelse og rekreation

Regel 104

1. Der skal sørges for videreuddannelse af alle indsatte, der er i stand til tjene derved, herunder religionsundervisning i de lande, hvor dette er muligt. Uddannelse af analfabeter og unge indsatte skal være obligatorisk og fængselsadministrationen skal lægge særlig vægt derpå.
2. Så vidt det er praktisk muligt, skal uddannelse af indsatte integreres i uddannelsessystemet i landet, så de efter deres løsladelse kan fortsætte uddannelsesforløb uden vanskeligheder.

Regel 105

Fritids- og kulturaktiviteter skal tilbydes i alle fængsler til gavn for indsattes mentale og fysiske helbred.

Sociale relationer og efterbehandling

Regel 106

Der skal lægges særlig vægt på vedligeholdelse og forbedring af relationer mellem indsatte og deres familie, som det er ønskeligt af hensyn til begges interesser.

Regel 107

Fra begyndelsen af en fængselsdom skal fremtiden efter løsladelse tages i betragtning og dermed skal alle indsatte opmuntres og ydes hjælp til at opretholde eller etablere sådanne forbindelser med personer eller aktører uden for fængslet, som måtte fremme indsattes rehabilitering og deres families bedste.

Regel 108

1. Statslige eller private tjenester og agenturer, som hjælper løsladte indsatte, der genopretter sig i samfundet, skal sikre, så vidt det er muligt og nødvendigt, at løsladte indsatte forsynes med relevante dokumenter og identifikationspapirer, har bopæl og arbejde at gå til, er passende og tilstrækkeligt klædt under hensyntagen til klima og årstid og har tilstrækkelige midler at nå deres destination og vedligeholde sig selv i perioden umiddelbart efter løsladelsen.
2. De godkendte repræsentanter for sådanne agenturer har al nødvendig adgang til fængslet og indsatte og skal tages i samråd om fremtiden for en indsat umiddelbart efter domafsigelse.
3. Det er ønskeligt, at sådanne agenturers aktiviteter skal centraliseres eller koordineres så vidt muligt for at sikre den bedste udnyttelse af deres indsats.

B. Indsatte med mentale handicap og / eller sundhedsmæssige vanskeligheder

Regel 109

1. Indsatte, som er senere diagnosticeret med alvorlige mentale handicap og / eller sundhedsmæssige vanskeligheder, hvis ophold i fængsel vil betyde en forværring af deres tilstand, skal ikke anbringes i fængsler, og der skal træffes foranstaltninger til at overføre dem til psykiske sundhedsfaciliteter hurtigst muligt.
2. Om nødvendigt bør andre indsatte med mentale handicap og / eller sundhedsmæssige vanskeligheder modtagebehandling hos specialiserede faciliteter under tilsyn af kvalificeret sundhedspersonale.
3. Sundhedstjenesten sørger for psykiatrisk behandling af alle andre indsatte, der har brug for en sådan behandling.

Regel 110

Det er ønskeligt, at der, efter aftale med de relevante agenturer, tages skridt til om nødvendigt at sikre fortsættelse af psykiatrisk behandling efter løsladelse og levering af socialpsykiatrisk efterbehandling.

C. Indsatte i varetægt

Regel 111

1. Personer arresteret eller fængslet på grund af en strafferetlig anklage mod dem, der tilbageholdes enten i politiets varetægt eller i fængslet, men som endnu ikke har modtaget sin dom, vil blive omtalt som "indsatte i varetægt" i følgende regler.
2. Indsatte i varetægt formodes at være uskyldige og skal behandles som sådan.
3. Uden at det berører de juridiske regler til beskyttelse af individuel frihed eller foreskriver den procedure, der skal overholdes med hensyn til indsatte i varetægt, skal disse drage fordel af en særlig ordning, der i de følgende regler kun er beskrevet i dets væsentlige krav.

Regel 112

1. Indsatte i varetægt skal holdes adskilt fra dømte indsatte.
2. Unge i varetægt skal holdes adskilt fra voksne og skal i princippet være anbragt i særskilte institutioner.

Regel 113

Indsatte i varetægt skal sove enkeltvis i separate rum, hvis faciliteter tager forhold til klimaet.

Regel 114

Inden for de grænser, der er forenelige med institutionens gode orden, har indsatte i varetægt mulighed for, hvis de ønsker det, at få deres mad købt for egen regning udefra, enten gennem administrationen eller gennem deres familie eller venner. Ellers skal administrationen levere deres mad.

Regel 115

Indsatte i varetægt har lov til at bære sit eget tøj, hvis det er rent og passende. Hvis han eller hun bærer fængselsdragt, skal den være forskellig fra den, der udleveres til dømte indsatte.

Regel 116

Indsatte i varetægt skal altid have mulighed for at arbejde, men skal ikke tvinges til at arbejde. Hvis han eller hun vælger at arbejde, betales han eller hun for det.

Regel 117

Indsatte i varetægt har lov til at anskaffe sig for egen regning eller på bekostning af en tredjepart sådanne bøger, aviser, skrivemateriale og andre midler, hvis dette ikke står i strid med institutionens sikkerhed og orden.

Regel 118

Indsatte i varetægt har tilladelse til at blive besøgt og behandlet af sin egen læge eller tandlæge, hvis der er rimelig grund til ansøgningen, og han eller hun er i stand til at betale eventuelle afholdte udgifter.

Regel 119

1. Enhver indsat i varetægt har ret til straks at blive informeret om årsagerne for hans eller hendes tilbageholdelse og om eventuelle anklager mod ham eller hende.
2. Hvis indsatte i varetægt ikke har en juridisk rådgiver efter eget valg, skal han eller hun have ret til at få en juridisk rådgiver beskikket af en domstol eller anden myndighed i alle tilfælde, hvor retfærdighedens interesser kræver det og uden opkrævning, hvis han eller hun ikke har tilstrækkelige midler til at betale. Nægtelse af adgang til en juridisk rådgiver skal underkastes uafhængig gennemgang uden forsinkelse.

Regel 120

1. De rettigheder og modaliteter, der regulerer varetægtsindsattes adgang til juridisk rådgivning eller udbyder af retshjælp med henblik på forsvar skal være underlagt de samme principper som beskrevet i regel 61.
2. Indsatte i varetægt skal efter anmodning forsynes med skriftligt materiale til udarbejdelse af dokumenter relateret til forsvar, herunder fortrolige instruktioner til juridiske rådgivere eller udbydere af retshjælp.

D. Civile indsatte

Regel 121

I lande, hvor loven tillader frihedsberøvelse for gæld, eller enhver anden ikke-kriminel handling, skal personer, der er så fængslet, ikke udsættes for nogen større begrænsning eller sværhedsgrad end nødvendigt for at sikre sikker myndighed. Deres behandling skal ikke være mindre gunstig end for indsatte i varetægt, dog med forbehold om, at de muligvis kan tvinges til arbejde.

E. Personer frihedsberøvet eller tilbageholdt uden anklage

Regel 122

Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 9 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, skal personer arresteret eller fængslet uden tiltale være ydet den samme beskyttelse som den, der ydes under del I og del II, afsnit C, i disse regler. Relevante bestemmelser i del II, afsnit A, i disse regler skal ligeledes være anvendelig, hvor deres anvendelse kan være til gavn for denne specifikke gruppe af personer i varetægt, forudsat at der ikke træffes foranstaltninger, der antyder, at uddannelse eller rehabilitering på nogen måde er passende for personer, der ikke er dømt for nogen forbrydelse.